

Генеральний штаб Збройних Сил України

“Деструктивна політична поведінка Угорщини як результат антиєвропейської політики Росії”

ЦІЛІ АНТИЄВРОПЕЙСЬКОЇ ПОЛІТИКИ

Євроінтеграційний проект є дуже серйозною перепорою для реалізації намірів Росії, яка не сходить зі шляху відродження своєї агресивної сутності.

ІНАКШЕ ЗНИКАЄ ПОТРЕБА В РОСІЇ

РЕЖИМ ПУТІНА НЕ МОЖЕ БУТИ ЛІБЕРАЛЬНИМ, а російська економіка, російська культура та ідентичність не можуть стати конкурентоспроможними в умовах фундаменталістського повороту та авторитарної самоізоляції. Це означає, що успішний ЄС ізолюватиме путінську Росію із заходу так само, як китайська експансія ізолюватиме її зі сходу.

ЦІЛІ АНТИЄВРОПЕЙСЬКОЇ ПОЛІТИКИ

Нинішня фаза гострого протистояння почалася після Вільнюського саміту ЄС 2013 року і привела сторони до таких проміжних варіантів стабілізації відносин:

а) ПРОТИСТОЯННЯ із сірою зоною нестабільності посередині між Росією та Заходом (в яку потрапляють з одного боку: Україна, Молдова, Грузія, що виявляють значні проєвропейські настрої, а з іншого – країни Центральної Європи, Балтії та Західних Балкан, що зазнаватимуть дестабілізаційного впливу Росії);

б) РУЙНУВАННЯ одного із суб'єктів протистояння (розпад ЄС або відмова Москви від експансії в західному напрямку);

в) ПІДПОРЯДКУВАННЯ одного суб'єкту іншому (легалізація Росії як сировинного і логістичного додатка до економіки ЄС чи визнання Європою геополітичного лідерства Путіна).

ПРОГРАШНІ СЦЕНАРІЇ НЕ ЗАЛИШАЮТЬ ШАНСІВ ПУТІНУ НА ЗБЕРЕЖЕННЯ ВЛАДИ

ЗАСОБИ АНТИЄВРОПЕЙСЬКОЇ ПОЛІТИКИ

Сценарій руйнування ЄС має кілька складових:

- 1. Руйнування цінностей ЄС:** свободи, прав людини, культури, європейської солідарності;
- 2. Утвердження національного егоїзму** та відмова від ліберально-демократичної моделі (посилення правих націоналістичних сил в таких країнах як: Угорщина, Польща, Греції, Італії);
- 3. Демонстрація неспроможності** ЄС зберігати цілісність та послідовність своєї політики (Брексіт, референдуми в Шотландії та Нідерландах);
- 4. Безпекові загрози** та руйнування усталеного способу життя європейців (терористичні атаки, міграційна криза, провокування недовіри);
- 5. Створення “кільця конфліктів”** навколо Європи (збройні конфлікти в Україні, Сирії, військові провокації в Балтійському регіоні);
- 6. Економічні негаразди** та їхній зв'язок з санкціями проти РФ.

ЗАСОБИ АНТИЄВРОПЕЙСЬКОЇ ПОЛІТИКИ

МЕТОДИ ВСТАНОВЛЕННЯ КОНТРОЛЮ НАД ПОСТРАДЯНСЬКИМ ПРОСТОРОМ

Повторна колонізація пострадянського простору здійснюється Москвою послідовно і комплексно. Її

ОСНОВНИМИ СКЛАДОВИМ Є:

- 1. Збереження залежності економік** пострадянських республік від сировини, виробничих зв'язків та ринків РФ;
- 2. Посилення корупційної залежності** місцевих еліт від тіньових схем та розподілу прибутків від діяльності російських монополій;
- 3. Проникнення російського фінансового капіталу** та бізнесу в національні економіки;
- 4. Підтримка лояльних до Москви політичних сил** та лідерів, надання їм ресурсної допомоги та формування сприятливих обставин для їх приходу або збереження при владі;
- 5. ВИКОРИСТАННЯ РОСІЙСЬКОЇ МОВИ**, СПІЛЬНИХ ЕЛЕМЕНТІВ КУЛЬТУРИ (РАДЯНСЬКОЇ СПАДЩИНИ) ТА ІСТОРИЧНОЇ ПАМ'ЯТІ ДЛЯ ЗБЕРЕЖЕННЯ ЄДИННОГО ГУМАНІТАРНОГО ПРОСТОРУ;

ЗАСОБИ АНТИЄВРОПЕЙСЬКОЇ ПОЛІТИКИ

Повторна колонізація пострадянського простору здійснюється Москвою послідовно і комплексно. Її основними складовим є:

6. Дискредитація альтернативних до проросійських сил і орієнтацій у пострадянських суспільствах, навішування ярликів “націоналізму”, “фашизму”, апеляція до мотивів “братерства”, “спільної долі” та використання негативних конотацій “зради”, “безпам’ятства” тощо;

7. Намагання утвердити сприйняття зовнішніх партнерів, особливо Заходу, як ворожих, підступних сил, що мають на меті завдання шкоди “підкорення” або знищення пострадянських народів;

8. Масштабна присутність російських культурних індустрій, медіа, церковних організацій у публічному просторі відповідних країн;

9. Концепція захисту “співвітчизників” і “російськомовного населення” для втручання у внутрішні справи сусідніх країн та реалізації інтересів РФ;

10. Створення кризових ситуацій, інспірування конфліктів, сепаратизму, а згодом посередництво, гарантування, розміщення збройних конфліктів та інша військова присутність з метою посилення безпекової залежності від РФ;

11. Інституційне оформлення зони власного домінування (СНД, ЄАЕС, ОДКБ).

АГРЕСИВНА ФОРМА ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ УГОРЩИНИ

Геополітичні стратегії Будапешта спираються на історичний досвід входження Закарпаття до складу Угорщини. Керівництво цієї держави не визнає Тріанонської мирної угоди 1920 року, після підписання якої Угорщина втратила більшу частину територій, включаючи Закарпаття.

На тлі цього і в зв'язку з перемогою на парламентських виборах консервативних і ультраправих політичних сил, **угорське керівництво фактично започаткувало потужний вплив на Закарпаття**, використовуючи при цьому всілякі канали та засоби.

БУДАПЕШТ, АКТИВНО ПЕРЕЙШОВ ДО ПРАКТИКИ ВИКОРИСТАННЯ ІНСТИТУТУ “ПОДВІЙНОГО ГРОМАДЯНСТВА”

Угорська сторона відкрито використовує елементи стратегії РФ, які офіційний Кремль використовував протягом тривалого часу в АР Крим та східних областях України. Підтвердженням цієї гіпотези є те, що Будапешт посилену увагу приділяє демонстрації турботи щодо потреб “зарубіжних співвітчизників”, розвитку структур політичної присутності в регіоні, розвитку самосвідомості угорської меншини, формування системи освіти етносу, науковому “обґрунтуванню історичної приналежності” Закарпаття до Угорщини.

**УГОРСЬКІ СТРУКТУРИ ЗАСНУВАЛИ В
ЗАКАРПАТСЬКІЙ ОБЛАСТІ ПОТУЖНУ ПЛАТФОРМУ
ДЛЯ РЕАЛІЗАЦІЇ АГРЕСИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ**

АГРЕСИВНА ФОРМА ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ УГОРЩИНИ

Згідно з відкритими джерелами інформації, духовні потреби понад **80% угорців Закарпаття** забезпечує **Закарпатська Реформатська Церква**. Вона налічує **117 релігійних організацій** і займає керівну роль в системі духовних орієнтирів угорської національної меншини.

ПРЕДСТАВНИКИ ДУХОВЕНСТВА ВЕДУТЬ ПЕРЕГОВОРИ З УГОРСЬКИМИ ПОСАДОВИМИ ОСОБАМИ, А ТАКОЖ ВІДЗНАЧАЛИСЯ СПРОБИ ЇХ ЗАЛУЧЕННЯ ДО ПЕРЕДВИБОРЧОЇ АГІТАЦІЇ.

Релігійний фактор використовується для здійснення впливу Будапешта на свідомість національної угорської меншини Закарпаття. Для цього використовуються канали гуманітарної та фінансової допомоги, передусім, фонди “Католицький Карітас”, Громадянська організація “Реформатська благодійність” та інші.

ПАРАЛЕЛЬНО З ЦИМ СПІВРОБІТНИКИ УГОРСЬКИХ КОНСУЛЬСТВ В ЦЬОМУ РЕГІОНІ ВПЛИВАЮТЬ НА СВІДОМІСТЬ УГОРЦІВ УКРАЇНИ ТА ОКРЕМО СТВОРЮЮТЬ ПЕРЕДУМОВИ ДЛЯ РЕАЛІЗАЦІЇ АВТОНОМІСТСЬКИХ СЦЕНАРІЇВ, ЛОБІЮЮТЬ ЗАХИСТ ПРАВ БІПАТРИДІВ, ЩО СТАНОВИТЬ ЗАГРОЗУ НАЦІОНАЛЬНІЙ БЕЗПЕЦІ УКРАЇНИ.

АГРЕСИВНА ФОРМА ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ УГОРЩИНИ

ОСНОВНИМИ ДОСЯГНЕННЯМИ УГОРЩИНИ ПО РЕАЛІЗАЦІЇ СВОЇХ ПОЗИЦІЙ В РЕГІОНІ ВВАЖАЮТЬСЯ:

1. **Гуманітарно-культурна автономія** місць з компактним проживанням угорців в Берегівському та Виноградівському районах;
2. **Домінування угорської мови** в системі освіти;
3. **Консолідація** громадських організацій **угорців** в регіоні;
4. **Просування в органи місцевого самоврядування підконтрольних депутатів**, які можуть використовуватися в реалізації деструктивних планів;
5. **Залучення жителів Закарпаття** до суспільно-політичних процесів у сусідній державі, **збільшення кількості “зарубіжних співвітчизників”**.

Передбачається, що в стратегічній перспективі основні сили і засоби Угорщини будуть спрямовані на розвиток і подальшу ізоляцію угорської меншини з метою формування сприятливого підґрунтя для автономізації Закарпаття. Для досягнення цієї мети угорські урядові інституції мають намір використовувати “агентів впливу” в органах державної влади і місцевого самоврядування.

Генеральний штаб Збройних Сил України

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!